

Çatal Newsletter #24

Çatal Bülteni #24

Clay stamp seal recovered from Building 150 (photo: Jason Quinlan).
Bina 150'den çıkarılan kil mühür (fotoğraf: Jason Quinlan).

January 2018
Ocak 2018

2017 season review

This year, our last excavating at Çatalhöyük, the main aim was to reach the base of the mound in the South Area. We had reached the base in 1999 but found only extensive areas of midden. So we had still, after 25 years of work, not seen the earliest buildings at the site, those contemporary with the early midden. In order to find and excavate the earliest buildings I thought we should excavate closer to the center of the mound and we had a chance to do that below Building 17 (an early building in Mellaart's Shrine 10 sequence) and below Building 43 next to it.

Beneath Building 17 we did not find an earlier building, but graves dug into the top of penning deposits and midden. The different buildings in the Shrine 10 sequence always had a lot of burials, so it is fascinating that an area of midden was used for burial before the Shrine 10 sequence was started.

Building 17 had been built directly on the penning and midden, and these same deposits went under the walls and beneath adjacent Building 162, above which we had excavated Buildings 161 and 160, all beneath Building 43. So this sequence of buildings (B.162-B.161-B.160-B.43) was again built on midden. Buildings 162 and 17 are the earliest buildings we have excavated and it is of great interest that they seem to be the 'wrong' way round. In most dwellings at the site, the oven and hearth with associated 'dirty' floors are to the south with burial platforms to

the north. In Buildings 162 and 17 ovens were found to the north, and the 'clean' floors to the south.

Interesting as all this was, it was clear that we still had not found the earliest houses at the site; we had again just found meters of midden and dump at the base of the mound. All this suggests that the earliest buildings in the South Area might be in quite a small area or dispersed. As such, we halted the excavations of the early midden as it had been dug extensively in 1999. This change of plan allowed us to concentrate on excavations in the North Area. Interestingly we found a similar pattern to that in Building 17 in the excavation of the deposits below Building 77. The building (B.132) prior to Building 77 had collapsed and been abandoned with some midden deposition within its decaying walls. The area was used a cemetery before Building 77 was built, and the burial area in Building 77 was placed exactly over the earlier cemetery. So once again it seems that an important house was built over earlier graves. It is almost as if the primary purpose of the house is for the dead rather than for the living!

In 2017 we completely excavated Building 132, which was very large and solid but which had suffered from extensive wall collapse. As is often the case in these early buildings, the platform and floor segments are less well-defined than in later buildings. Building 132 was no exception and several burials were discovered

Our newsletters aim to provide a brief outline of each season's activities at Çatalhöyük as well as summaries of some of the research taking place on site. More detailed information is available from our website at www.catalhoyuk.com/archive_reports/

Bültenimiz kazı sezonu boyunca yürütülen çalışmaların ve araştırmaların kısa bir özeti sunmak amacıyla hazırlanmıştır. Daha ayrıntılı bilgi için lütfen internet sitemizde, www.catalhoyuk.com/archive_reports/ başlıkları altında yıllık arşiv raporunu inceleyiniz.

and an extensive 'dirty' area near the hearths and ovens (this time the 'right' way round). Beneath Building 132 we came across an open area made of a smooth clay surface over layers of midden. There was evidence of informal structures in these open areas, and much the same was found in a neighbouring set of middens (beneath Space 85).

Immediately to the north of Building 132 we excavated Building 131, a large and extensively burned building. In one of the burials we discovered an obsidian mirror with white plaster backing. These finds are very rare. It is thus fascinating that the building directly above Building 131 also had mirrors placed in burials, and in exactly the same location within the house. This is a clear example of memory- or history-making, of which there are many examples at Çatalhöyük. Perhaps related was a very large and exceptional cache of unused obsidian points, dug into the burned fill of the western side room.

Beneath Building 131 we started the excavation of Building 139 with the aim of placing it on display after the end of the project. We got down to the floor of the building and found at the base of the fill several plaster features that have the shape of bucrania, in one case with traces of painting. Evidence of painting proves to be much more widespread than we had earlier thought, and in 2017 we also found evidence for geometric designs on the walls of Building 17.

The later levels of the site were again excavated in the TPC Area by a team led by Arek Marciniak. Links were made between these late levels and the top of the sequence in the South Area so that we now have a stratigraphic sequence from the bottom to the top of the mound in the South Area. Linked with the new dating program being spearheaded by Alex Bayliss, we will soon have unprecedented chronological control of the overall sequence. A number of buildings were excavated by the Polish team, and in one there was a remarkable deposit of special objects including a large stone figurine. This is the fourth stone figurine found in this building and the collection also illustrates the point that these well-

formed representations of females are largely confined to the later levels of occupation at the site.

It was in many ways a tough season at Çatalhöyük, with all the extra work of packing up at the end of 25 years, all the goodbyes and memories, and all the pressure of getting work finished at the end of a four and a half month season. I am deeply grateful to the team who have come together as a summer 'family' every year and produced such wonderful work.

Ian Hodder
Stanford University

2017 sezonuna genel bakış

Çatalhöyük'teki son kazı sezonumuzdaki temel hedefimiz, Güney Alanı'nda höyüğün temeline ulaşmaktı. 1999'da bu temele ulaşmıştık; fakat sadece geniş çöplük alanlarına rastlamıştık. Bu yüzden 25 yıllık çalışmalar boyunca bu çöplük yapıları ile çağdaş olan arazinin en erken binalarını görme şansımız olmamıştı. Bu en erken binaları bulup kazabilmek adına, höyüğün daha merkezine yakın bir yeri kazmamız gerektiğini düşündüm. Bu işlemi yapabileceğimiz yer ise Bina 17'nin altında (Mellaart'ın Shrine 10 dizinine ait erken dönem bir bina) ve hemen yanındaki Bina 43'ün altında kalıyordu.

Bina 17'nin altında daha erken bir döneme ait bir bina bulamadık; fakat mezar yapıları çöplük ve depo tabakalarına çıktı. Shrine 10 dizinindeki farklı binalar her zaman birçok mezar yapısı barındırırdı. Yani bir noktada böyle bir çöplük alanının Shrine 10 dizini başlamadan önce böylesine bir mezar yapısı için kullanılmış olması da hayranlık uyandırıcı bir durum olmuştur.

Bina 17 ise direkt olarak saklama ve çöplük tabakalarının üzerine kurulmuştu ve aynı tabakalar bitişikteki Bina 162'nin ve duvarlarının altından geçiyordu. Bu binanın üzerinde ise, aynı şekilde hepsi de Bina 43'ün altında, bizim kazmış olduğumuz Bina 161 ve 160 bulunuyor. Yani bu binalar dizini (162 – 161 – 160 – 43) yine çöplük yapısının üzerine inşa edilmişti. Bina 162 ve Bina 17, bizim şimdiye dek kazdığımız en erken dönem binalar olma

özelliğini taşımalarının yanı sıra farklı iç mekan düzenleriyle de dikkat çekmektedir. Arazinin birçok hanesinde ise, ocak ve ocak tabanı yapıları kuzeye doğru uzanan mezar platformları ile güneye uzanan kirlili zeminlerle ilişkilidir. Bina 162 ve Bina 17'deki ocaklar kuzeye doğru bulunurken temiz zeminler güneye doğru uzanıyordu.

1999 yılındakine benzer bir akibetle bir kez daha alanın eski evlerine ulaşamamış; yine metrelerce uzanan çöp ve atık alanlarına rastlamıştık. Bütün bu veriler, Güney Alanı'ndaki en erken dönem yapılarının çok küçük bir alanda yer aldığı ya da dağınık bir şekilde olduğunu düşündürmektedir. Güney Alanı'nda değiştirilen strateji ile birlikte Kuzey Alanı'ndaki kazılara yoğunlaşma şansı bulduk. B.77'nin dolgusunda da B.17'dekine benzer şekilde bir süreç geçirdiğini gördük. B.77'nin hemen öncesinde yer alan B.132 nolu yapı çökmüş, bozulmakta olan duvarlarının üzerine atılan çöpler ile terk edilmiştir. B.77 yapılmadan önce alanın mezarlık olarak kullanıldığı görülmüştür. Bir kez daha önemli evlerin sanki yaşayanlardan çok ölümler için yapılmışçasına mezarların üzerine yapıldığını gözlemlemiş bulunuyoruz!

2017 yılında tamamen kazdığımız Bina 132, oldukça geniş ve sağlam olmasına rağmen büyük bir duvar çökme sorunu yaşadığı gözlenmiştir. Bu tarz erken binalarda sıklıkla görüldüğü gibi (aynı şekilde Bina 17 ve Bina 162'de de yaşanmaktadır), platform ve zemin bölümleri sonraki binalarda daha az etkili bir şekilde biçimlendirilmiştir. Ocaklara ve ocak tabanlarına yakın kirlili ve birkaç mezar yapısı da bulunduran (bu sefer nispeten doğru yönde uzanan) Bina 132 de bu konuda bir istisna sunmadı. Bina 132'nin altında ise çöplük katmanlarının üzerinde pürüzsüz bir kil yüzeyinden oluşan açık bir alana rastladık. Bu durum da açık alanlardaki düzensiz yapıların bir kanıtını oluşturmaktadır. Neredeyse aynı şekilde bir yapı ise bitişikteki çöplük set yapısında da görülebilir (Mekân 85'in altında).

Bina 77'nin hemen kuzeyinde, büyük ölçüde yanmış olan ve oldukça geniş bir alana sahip olan Bina 131'i kazdık. Mezar yapılarının bir tanesinde ise beyaz sıva destekli obsidyen bir ayna bulduk. Bu tarz buluntular oldukça nadir çıkıyor. Bu yüzden, Bina 131'in direkt olarak üstünde yer alan binada da mezarlara

yerleştirilmiş ve evin tamamen aynı konumunda bulunan aynaların olması hayranlık uyandırıcı olmuştur. Bu anıların yaşatılmasına net bir örnek olarak gösterilebilir. Bununla ilişkili olarak batıdaki yan odanın yanmış dolgusu içerisinde hiç kullanılmamış obsidyen uçlar çıkmıştır.

B.131'in hemen altında yer alan B.139'u projenin bitiminde sergilemek üzere kazmaya başladık. Binanın zeminine kadar indiğimizde üzerinde boyama izleri de olan bucranıyumlara rastladık. Boya kullanımının tahminlerimizin de üzerinde yaygın olduğunu gösteren bu örnek gibi B.17'nin duvarlarında da geometrik desenler ortaya çıkarılmıştır.

TPC Alanı'nda bulunan arazinin sonraki seviyeleri ise yine Arkadiusz Marciniak başkanlığındaki ekip tarafından kazıldı. Bu sonraki evre seviyeler ve Güney Alanı'nın en üst dizini arasındaki bağlantılar oluşturuldu ve böylece Güney Alanı'nın en tepeden en dibe kadar tüm stratigrafik yapısını elde etmiş olduk. Alexandra Bayliss tarafından yürütülen yeni tarihlendirme programı ile birlikte, çok yakın bir zamanda tüm düzenin ve dizinin kronolojik bir kontrolünü sağlamış olacağız. Polonyalı ekip tarafından çok sayıda bina kazılmış ve bir tanesinden oldukça önemli bir figürin çıkmıştır. Bu figürin bu bina içerisinde çıkan 4. figürin olmuştur. Kadın betimlemelerinin alanın bütün kullanım süreçlerinde değil de daha çok geç kullanım dönemlerinde yaygın bir şekilde kullanıldığını göstermiştir.

25 yıllık çalışma sonunda toparlanmak ve 4,5 aylık bir sezonun kapanışından önce işleri bitirmek zorunda olmanın getirdiği ekstra işler ve stresli anlar, tüm vedalaşmalar ve anılar ile bu sezon Çatalhöyük'te birçok açıdan zor bir sezondur. Her yıl yaz aylarında bir araya gelerek bir "aile" oluşturan ve böylesine harika işler çıkaran ekibime yürekten minnettarım.

Ian Hodder
Stanford Üniversitesi

Excavations in the North Area Kuzey Alanı kazıları

In 2017 the work focused particularly on the structures and open spaces of special importance for the North Area. The strategy aimed to define and clarify a number of spatial and chronological interrelations between houses and open spaces. There were four major goals that characterized the season: (1) complete the excavation of Building 132, (2) complete the excavation of Building 131 and uncover the underlying structure Building 139, (3) continued microstratigraphic excavation of the external midden space located immediately to the east of Building 131, and (4) further excavations in Building 52 to better understand its construction history.

The most interesting finds from the North Area include the plastered bucrania on the floor of B.139; a cache of obsidian projectile points found under a floor surface and an obsidian mirror recovered from the burial of an adolescent, both from B.131; and a set of bone rings, numerous beads and a bone belt hook and buckle found with a young adult male burial in B.132.

The results of the intensive excavations in 2017 can be regarded as an undeniable success. However, these accomplishments would not have been possible without the collective effort of numerous team members whose dedication and effort through the years have contributed greatly to our understanding of the site. We would like to express our sincere gratitude and appreciation for their steadfast commitment and hard work.

2017 yılında Kuzey Alanı'nın stratigrafik ve mekansal ilişkilendirilmesi ile kronolojik düzenlemesi açısından önem taşıyan binaları ve açık mekanlarına odaklanılmıştır. Bu sezonda 4 temel hedef amaçlanmıştır: (1) Bina 132'nin kazılarının tamamlanması, (2) B.131'in kazısının tamamlanması ve hemen altında yer alan B.139'un ortaya çıkarılması, (3) B.131'in hemen doğusunda yer alan dış mekan çöplüğünün mikrostratigrafik kazısına devam edilmesi ve (4) Bina 52'nin yapım tarihçesini daha iyi anlamak adına kapsamlı kazılar gerçekleştirilmesi.

Kuzey Alanı'ndan çıkan en ilginç buluntular olarak B.139'un zemininde bulunan bukraniumlar, B.131'deki ergen bireyin yakınlarında çıkan obsidyen ayna ve aynı binanın hemen zemininin altında çıkan bir dizi obsidyen uç, B.132'deki genç erkek bireyin mezarından çıkan çok sayıda kemik yüzük, boncuk ve kemik kemer tokası gösterilebilir.

Bu alandaki yoğun kazılar oldukça önemli sonuçlar vermiştir. Bu başarıda, Alanının anlaşılması doğrultusunda adanmışlıkları ve emekleriyle yıllar boyunca uğraş vermiş pek çok sayıda ekip üyesinin rolü oldukça büyüktür. Ekip üyelerimize içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Arkadiusz Klimowicz
Adam Mickiewicz University
Adam Mickiewicz Üniversitesi

Excavations in the South Area Güney Alanı kazıları

Excavations in the TPC Area TPC Alanı kazıları

Excavations in the South Area during the 2017 field season focused upon finishing just three buildings, all of which were mostly excavated during previous seasons. These were Buildings 17, 80 and Building 161/162. In all cases the research questions driving the excavations were focused upon understanding the occupation sequences of these buildings. However, B.17 and B.162 were prioritized so that a deep sounding into the spaces below them could be excavated in order to better understand the early phases of the sequence. Whilst work upon the deep sounding was begun as planned, it was abandoned midway through the season, when it became clear that there were no structures underlying B.17 and B.162.

One of the main goals of work in the TPC Area was to link the stratigraphy of the TP Area, excavated between 2001 and 2008, with the stratigraphic sequence of the South Area. In particular, it aimed at recognizing the relations between the end of the South sequence (B.10, Level South T) and the beginning of the TP sequence (B.81, Level TP M). The work carried out in the first five seasons revealed a sequence of Neolithic buildings and features. Altogether, the remains of four Neolithic buildings (B.121, B.110, B.115, B.109) in Trenches 1 and 2, two (B.122, Sp.520) in Trench 3 and another two (B.150, B.152) in Trench 4 have been unearthed.

2017 sezonu boyunca Güney Alanı kazılarında, hepsi daha önceki sezonlarda çoğunlukla kazılmış olan 3 binayı bitirmeye odaklanıldı. Bunlar 17, 80 ve 161/2 numaralı binalardı. Her durumda kazıları yönlendiren araştırma soruları, bu binaların yerleşim dizinini anlama üzerine yoğunlaştı. Bununla birlikte, Bina 17 ve 162 öncelikli olarak sıralandı ve böylece dizinin erken evrelerini daha iyi anlamak için altındaki mekânlara derin bir sondaj yapılabilirdi. Ancak, derin sonda kazıları planlandığı gibi başlamış olsa da B.17 ve B.162'nin altında bir yapı izine rastlanılmadığından sezon bitmeden bu bölgedeki kazılar durduruldu.

TPC Alanı'ndaki çalışmaların ana hedeflerinden biri, 2001-2008 yılları arasında kazılan TP Alanı'nın stratigrafisini Güney Alanı'nın stratigrafik dizini ile ilişkilendirmektir. Özellikle, Güney dizininin sonu (B.10, Güney T Seviye) ve TP dizininin başlangıcı (B.81, Seviye TP M) arasındaki ilişkileri tanımak amaçlanmıştır. İlk beş sezonda yapılan çalışmalar sonucunda bir dizi neolitik yapı ve yapı öğeleri ortaya çıkarılmıştır. Açma 1 ve 2'de dört adet (B.121, B.110, B.115 ve B.109), Açma 3'te iki adet (B.122, Mekan 520) ve Açma 4'te iki adet (B.150, B.152) olmak üzere toplamda 8 neolitik yapı ve yapı öğesi kazılmıştır.

James Taylor
University of York
York Üniversitesi

Arkadiusz Marciniak
Adam Mickiewicz University
Adam Mickiewicz Üniversitesi

Excavations in Building 17 (photo: Jason Quinlan)
Bina 17'deki kazılar (fotoğraf: Jason Quinlan)

Data recording in Building 150 (photo: Scott Haddow)
Bina 150'de veri kaydı (fotoğraf: Scott Haddow)

(Left) Obsidian mirror from burial in B.131, North Area; (center) bead necklace from burial in B.122, TPC Area; (right) obsidian projectile cache in B.131, North Area (photos: Jason Quinlan)
 (Sol) B.131'den çıkan obsidyen aynası, Kuzey Alanı; (orta) B.122'deki mezardan çıkan boncuk kolye; (sağ) B.131'deki obsidyen kütlesi, Kuzey Alanı (fotoğraflar: Jason Quinlan)

Finds from 2017 2017 yılı buluntuları

Anthropomorphic figurines from Building 150 in the TPC Area (photo: Jason Quinlan)
 Bina 150'den çıkan antropomorfik figüranlar, TPC (fotoğraf: Jason Quinlan)

Large ceramic vessel from Building 150 in the TPC Area (photo: Jason Quinlan)
 Bina 150'den çıkan büyük seramik kap, TPC (fotoğraf: Jason Quinlan)

(Left) Unio shell pendants from a burial in Building 132; (center) plastered bucrania on floor of Building 139; (right) flint projectile from Building 52 (photos: Jason Quinlan)
 (Sol) B.132'deki bir mezardan çıkan deniz kabuğu kolye şakası; (orta) B.139'un zeminindeki sıva bucranyum; (sağ) B.52'den çıkan çukmaktayıcı (fotoğraflar: Jason Quinlan)

New replica houses added to Visitor's Center Ziyaretçi Merkezi'ne eklenen 4 yeni model ev

Over the course of 2016-2017, four replica houses were built outside the Visitor's Center, a plan that has taken a decade to come to fruition. Three are modelled after houses excavated by Mellaart and Hodder: one based on the 'Vulture Shrine', another on the 'Hunting Shrine', and one based on Building 77. The fourth is a composite house showing bucrania, a horned bench, pairs of leopard reliefs and a bear relief.

It was the primary task of this year's visualisation team to produce interpretative content for these houses. In touring the replica houses themselves, the team decided upon larger interpretation signs accompanied by smaller and separate "icon" signs that would be dotted around the houses. The icon signs aim to represent common themes and areas that run throughout each room. In future years, these icons could also be extended up into the excavated areas to further link the replica houses to the actual excavations. Care has been taken that a strict narrative is not followed in these signs, so that a visitor can read them out of order without confusion. We have adopted an overall interpretative theme for each house; however, the houses may still be visited in any order. Signs have intentionally been hung outside only one door of each house to subtly suggest it as the appropriate entrance for the home. Twenty-seven interpretation signs have been created, along with the icons, icon legends, and a new sign in the Visitor's Center that introduces the replica houses, the icons, and the Family Trail.

2016 yılı sonu ve 2017 yılı ilk yarısı boyunca Ziyaretçi Merkezi'nin hemen dışına dört adet yeni model ev yapılmıştır. Bu model evlerin üçü Mellaart ve Hodder tarafından kazılan Akbaba tapınağı, Av tapınağı ve Bina 77 olarak adlandırılan üç yapıyı örnek almıştır. Dördüncü ev ise bukraniya, boynuzlu seki, leopar rölyefleri ve bir ayı rölyefi olan kompozit bir yapıdır.

Görselleştirme ekibinin öncelikli hedefi bu evler için yorumlanabilir bir içerik oluşturmak olmuştur. Büyük açıklama levhalarının yanı sıra küçük ikonlar ile evlerin farklı yerlerini daha anlaşılır kılmak amaçlanmıştır. Ortak temaları ve alanları gösteren bu ikonların ilerleyen yıllarda alanda da kullanılabileceği düşünülmektedir. Bu levhalarda ziyaretçilerin belirli bir sıra gözetmeksizin ziyaretlerine olanak tanıyan kısa bilgilendirici metinler kullanılmıştır. Evlerin dış yüzeylerine asılan levhalar evlerin ziyaretçi girişlerini de göstermektedir. Toplamda 27 levha hazırlanmış ve model evlerin yanı sıra kazı alanlarındaki ziyaretçi rotalarındaki bilgi levhaları da yenilenmiştir.

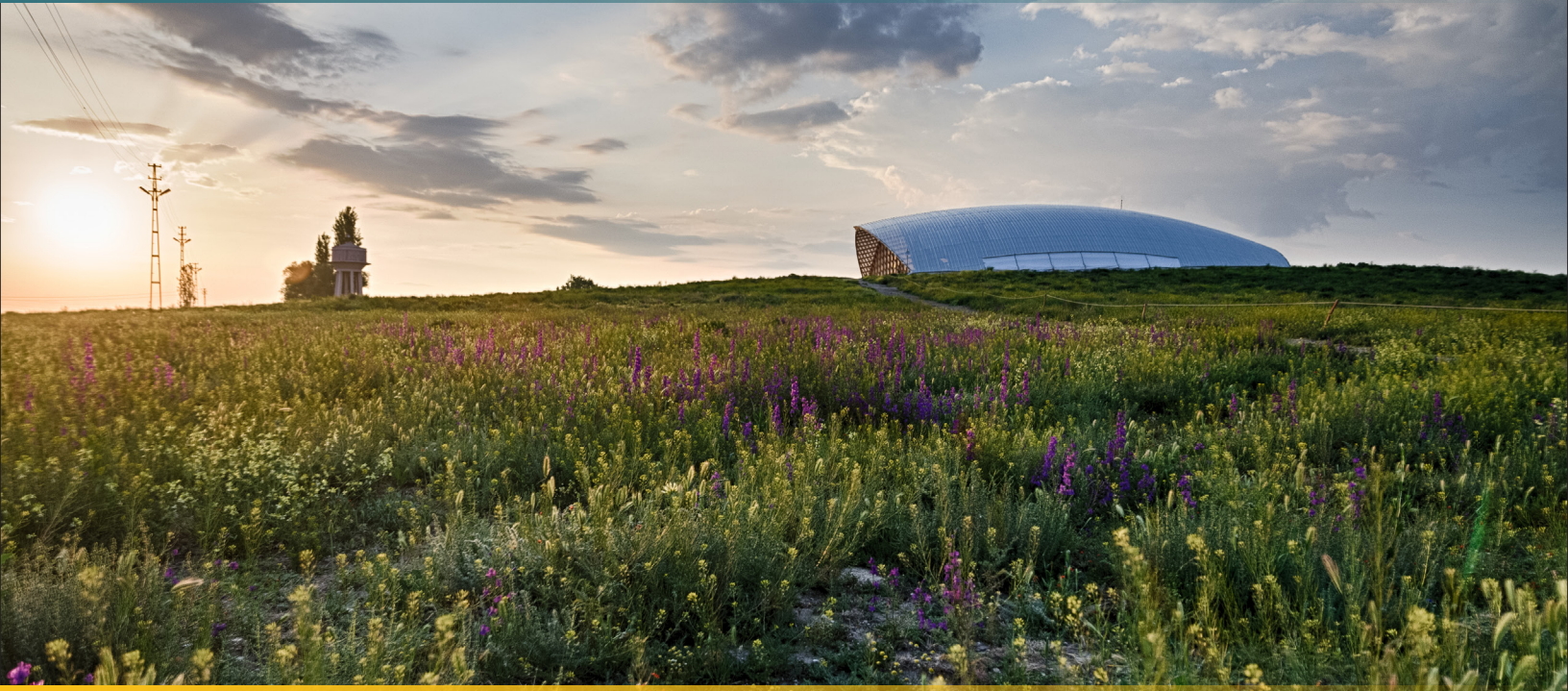
Sara Perry
University of York
York Üniversitesi

Interior of composite replica house (photo: Jason Quinlan)
Kompozit model evin iç görüntüsü (fotoğraf: Jason Quinlan)

Interior of "Hunter shrine" replica house (photo: Jason Quinlan)
Av tapınağının iç görüntüsü (fotoğraf: Jason Quinlan)

Acknowledgments

An international team now based in Stanford University (USA) has undertaken archaeological research at Çatalhöyük since 1993, with a permit granted by the Ministry of Culture and Tourism, and under the auspices of the British Institute at Ankara. We are especially grateful to the General Director of Cultural Heritage and Museums. We would also like to thank the Directorate General in Ankara for their support.

In particular this year we wish to thank Bilge Küçükdoğan and Levent Özer for their management and commitment, and Marek Baranski, Burcu Tung, James Taylor and Arek Klimowicz for their on-site and project direction. Enver Akgün acted as a stimulating temsilci, and we are as ever grateful to our main funders and sponsors including the John Templeton Foundation, Yapı Kredi, Boeing, Koçtaş and Shell. We are particularly grateful to the staff of the British Institute at Ankara for their long-term support of our work and to Ömer Koç for his long-term friendship and advice.

This newsletter has been compiled by Scott Haddow, drawn from the 2017 Archive Report (www.catalhoyuk.com/archive_reports). Turkish translations were provided by Ali Muhammed Kavas.

Teşekkürler

Stanford Üniversitesi (ABD) merkezli olarak uluslararası bir ekiple yürütülen kazı araştırması Çatalhöyük'te 1993 yılından beri Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın izni ve Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'nün himayesinde devam ettirilmektedir. Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne ve Kazılar Dairesi Başkanlığı'na destekleri için teşekkürü bir borç biliyorum.

Özellikle, bu seneki yönetimlerinden ve özverileri çalışmalarından ötürü Bilge Küçükdoğan'a, Levent Özer'e; alan üzerindeki çalışmalarından ve proje yönetim başarılarından ötürü de Marek Baranski'ye, Burcu Tung'a, James Taylor'a ve Arek Klimowicz'e özel olarak teşekkür etmek istiyorum. Ufuk açıcı görüşleri ile temsilcimiz Enver Akgün'ün yanı sıra, ana sponsorlarımız John Templeton Vakfı, Yapı Kredi, Boeing, Koçtaş ve Shell ekiplerine de sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Özel olarak ise, uzun yıllar boyunca verdikleri desteklerden ötürü Ankara İngiliz Arkeoloji Enstitüsü'ne ve uzun süreli dostluğu ve değerli tavsiyelerinden ötürü Ömer Koç'a teşekkür ediyorum.

Bu bülten Scott Haddow tarafından 2017 arşiv raporu üzerinden hazırlanmıştır (http://www.catalhoyuk.com/research/archive_reports). Ali Muhammed Kavas tarafından Türkçe'ye çevrilmiştir.

2017 Main Sponsors

Photo: Jason Quinlan
 Photographer: Jason Quinlan

2017 Field Team 2017 Kazı Ekibi

Project director: Ian Hodder

Project coordinator: Bilge Küçükdoğan

Assistant director: Serap Özdöl Kutlu

Government representative: Enver Akgün

Camp manager: Levent Özer

Site assistant: Numan Arslan, Ali Muhammed Kavas, Onur Yüksel

Translator/interpreter: Ali Muhammed Kavas

Site custodians: Mehmet Arslan, Sezgin Boşlamaz, İbrahim Eken, Hasan Tokyağsun, Mustafa Tokyağsun

Field supervisors: Marek Barański, Arkadiusz Klimovicz, James Taylor, Burcu Tung

East Mound excavations: Numan Arslan, Mikolaj Budner, Mateusz Dembowski, Nada Elias, Duygu Ertemin, Patrycja Filipowicz, Anna Haberland, Katarzyna Harabasz, Jędrzej Hordecki, Justine Issavi, Karolina Joka, Kevin Kay, Vasiliki Koutrafoura, Milena Kubiacyk, Ahmed Kzzo, Arkadiusz Marciniak, Katarzyna Regulska, Cristina Belmonte Santisteban, Weronika Stosik, Jovana Tripković, Thae Yartah, Onur Yüksel

GIS: Camilla Mazzucato

Conservation: Gesualdo Busacca, Ashley M. Lingle, Jerrod Seifert, Dean Smith

Database development: Dominik Lukas

IT systems: Ahmet Bozgeyik

Image and media: Jason Quinlan

Illustration: Jennie Anderson, Caroline Hebron, Katy Killackey, Danica Mihailović

Finds: Sermin Dinç, Lisa Guerre

Heavy residue: Jovana Tripković, Milena Vasić

Faunal remains: Moussab Albeso, Virginia Garcia-Díaz, Kim Hosking, Emma Jenkins, Mikolaj Lisowski, Jacqui Mulville, David Orton, Kamilla Pawlowska, Jesse Wolfhagen

Malacology: Rena Veropoulidou

Human remains: Donovan Adams, Irene Dori, Michelle Gamble, Evan Garofalo, Scott Haddow, Christopher Knüsel, Marco Milella,

Sophie Moore, Jessica Pearson, Marin Pilloud, Eline Schotsmans, Cassie Skipper, Belinda Tibbets

Ancient DNA: Mehmet Somel, Maciej Chyleński

Palaeoethnobotany: Amy Bogaard, Michael Charles, Ezgi Demirörs, Dragana Filipović, Dorian Fuller, Lara González Carretero, Ceren Kabukcu, Elizabeth Stroud, Talu Tüntas

Micromorphology: Wendy Matthews, Marta Portillo Ramirez

Textiles, basketry and hide: Lise Bender Jørgensen, Antoinette Rast-Eicher

Chipped stone: Davide D'Errico, Sean Doyle, Cristina Lemorini, Heeli C. Schechter, Alice Vinet

Ground stone: Matilda Siebrecht, Markéta Štovičková, Christina Tsoraki

Ceramics: Sermin Dinç, Nergis Gürses, Serap Özdöl Kutlu, Duygu Tarkan

Figurines and clay objects: Monique Arntz, Lucy Bennison-Chapman, Lynn Meskell, Carolyn Nakamura, Didem Turan

Dating: Alex Bayliss

Site visualization: Emmeline Batchelor, Jessica Chatborn, Meghan Dennis, Hermione Elderton, Ashley Fisher, Katrina Gargett, Ian Kirkpatrick, Vassilis Kourtis, Sara Perry, Laia Pujol-Tost

Bio-fuels project: Lisa-Marie Shillito, Helen Mackay

Archaeology workshop: Selda Eken, Nuray Kaygaz, Sıla Kurtuluş, Gülay Sert

Interns: Tolga Bayram, Fatma Eken, Ali Muhammed Kavas, Özlem Özben, Hatice Tokyağsun, Ülcan Türkkan, Ekin Ünal

House staff: Ümmügülsüm Eken, Mavili Gemiz, Keziban Sivaz

Site workers: Galip Kiraz, Mevlüt Sivaz, Mustafa Sivaz, Zekeriya Sivaz, Hulusi Yaşlı, Hüseyin Yaşlı, Mustafa Yaşlı, Osman Yaşlı, Mustafa Zeytin

Sorters: Saliha Sivaz, Şenay Yaşlı, Havva Sivaz, Ebru Sivaz, Fatma Eken, Fadimana Eken, Emine Bülüç

Join the Friends of Çatalhöyük

The Friends of Çatalhöyük was set up to promote the project's endeavors in excavation, conservation and heritage management at the site; to promote public interest in the site, both local and international; and to promote scientific research into the understanding of the site and its setting. Members receive Newsletters that cover recent activities of the project and results of the excavations. We also keep our members informed of relevant lectures and events. If you are interested in joining, please complete the form below and return it with your remittance to the address indicated. Please make cheques payable to "Stanford University" (we cannot accept credit card payments). If you require further details, please contact the Çatalhöyük Office (catalhoyuk@stanford.edu).

Photo: Jason Quinlan
Fotoğraf: Jason Quinlan

Return to:
The Friends of Çatalhöyük
Çatalhöyük Research Project
Stanford Archaeology Center
PO Box 20446
Stanford University
Stanford CA 94309
USA

THE FRIENDS OF ÇATALHÖYÜK	
☐ Annual Membership minimum.....	\$40
☐ Students and concessions.....	\$20
☐ I wish to make a donation for.....	\$ _____
Name:	
Address:	
Telephone:	Email: